

Küçük Savana Kulübü

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Savana Kulübü

Aysel Banu YAVUZAL

Geniş, altın sarısı savanada, çimenlerin ılık rüzgârda dalgalandığı yerde, Pip adında küçük bir mirket kumlu bir yuvada yaşıyordu. Pip'in boynuna bağlanmış küçük kırmızı bir boyun atkısı vardı. Her sabah Pip arka ayakları üzerinde dimdik doğrulup bütün o parlak dünyayı görürdü. "Bir gün," dedi Pip, "arkadaşlarımla harika bir şey başlatacağım."

Çok uzakta değil, uzun bir akasya ağacının altında zürafa Gia duruyordu. Benekli uzun boynu yapraklara kadar uzanıyordu ve boynunda gevşekçe mavi bir atkı asılıydı. Gia nazik ve sabırlıydı, bulutların süzölüp geçişini izlemeyi severdi. "Savana güzel," dedi yumuşak bir sesle, "ama bir kulüple daha da güzel olurdu."

Aşağıda, su çukurunun yanında, küçük fil yavrusu Ello kocaman yuvarlak ayaklarını serin suda şıpırdatıyordu. Sarkan gri kulakları sevinçle çırpınıyor, ön bacağındaki yeşil örgü çim bilezik zıplıyordu. "Ben küçüğüm," dedi Ello, "ama büyük bir işte yardım etmek istiyorum!" Tam o sırada Pip tepeden koşarak geldi.

"Gia! Ello!" diye seslendi Pip, kuyruęu heyecanla kıpır kıpırdı. "Büyük bir fikrim var. Bir dostluk kulübü kuralım. Adını Küçük Savana Kulübü koyalım!" Gia dinlemek için uzun boynunu eğdi, Ello da kulaklarını vuuş diye çıırttı. "Kulüp ne yapacak?" diye sordu Gia. Pip sıırttı. "Birbirimize yardım edeceęiz ve savanayı daha güzel yapacaęız!"

Herkes bu fikri çok sevdi. "İlk projemiz!" dedi Pip, patilerinden birine, sonra ötekine zıplayarak. "Şu su çukurunun yanındaki dinlenme yerine bakın. Gün boyu güneş oraya vuruyor ve hiç gölge yok." Gia yavaşça başını salladı. "Serin ve rahat olabilir," dedi. Ello kısa hortumunu kaldırdı. "Hadi birlikte onaralım!"

Böylece üç arkadaş su çukurunun yolunu tuttu; tozlu toprak güneşin altında sıcacıktı. "Bir plana ihtiyacımız var," dedi Gia, derin derin düşünerek. Pip parmak uçlarında dimdik durdu. "Ben kazabilirim!" dedi Pip. "Patilerim kazmak için yaratılmış." Ello kocaman yuvarlak ayaklarını yere vurdu. "Ben eşya taşıyabilirim!" Gia da gülümsedi. "Ben yükseklerle uzanabilirim."

Pip hemen işe koyuldu. O kazıcı patiler öyle hızlı çalıştı ki kumlar oraya buraya savruldu. Pip yerde geniş, sığ bir çukur kazdı; birçok hayvanın yatabileceği kadar büyük. "Toprağın içinde serin bir göl!" diye sevindi Pip. "Kum kazılıp çıkarılınca üstteki topraktan daha serin kalıyor." Küçük mirket kazdı da kazdı.

Gia benekli uzun boynunu yakındaki uzun bir ağaca doğru uzattı. Çok yukarılarda yapraklı dallar esintide sallanıyordu. "Bunlar harika bir gölge olur," dedi yumuşacık. Yeşil dalları kemirip çekiştirdi, sonra dikkatlice aşağı uzattı. "Teşekkürler, yüksek uzanıcı!" diye seslendi aşağıdan Pip, kumlu patilerini silkeleyerek.

Fil yavrusu Ello devrilmiř dalların ve eski kütüklerin olduđu yığına doğru yürüdü. Kısa hortumunu büyük bir kütüğün etrafına doladı ve homurdanarak kaldırdı. Yürürken sarkan kulakları çırpınıyordu; sapasağlam ve güçlüydü. "Ben çok şey taşıyabilirim!" dedi gururla. Kütükleri dinlenme yerine taşımak için ileri geri gidip geldi.

Bütün sabah arkadaşlar yan yana çalıştı. Pip serin çukuru kazdı, Gia yapraklı dalları çekip indirdi, Ello da kütük üstüne kütük taşıdı. "Bu zor iş," diye soludu Ello, ağır bir kütüğü yere bırakırken. "Ama eğlenceli bir iş," dedi Gia, dalları düzenleyerek. Pip kumlu alnını sildi. "Takım çalışması işi kolaylaştırır!" Hep birlikte güldüler.

Öğleden sonra dinlenme yeri neredeyse bitmişti. Ama Gia en uzun dalı yerine yerleştirmeye çalıştığında dal sallandı ve pat diye devrildi. "Eyvah!" dedi Gia. "Tek başına ayakta durmak için çok ağır." Ello koşarak geldi. "Ben tutabilirim!" dedi. Sağlam yuvarlak gövdesiyle dala destek oldu, Gia da uzun çimenlerle sıkıca bağladı.

Pip iki derin çukur kazdı ve dal uçlarını sıkıca toprağa yerleştirdi. "İşte!" dedi Pip. "Şimdi sapasağlam duruyor." Ello geri çekildi ve kulaklarını çıırttı. "Başardık!" Gia arkadaşlarına baktı, nazik gözleri sıcacıktı. "Her birimiz bir parçasını yaptık," dedi. "Pip kazdı, ben uzandım, Ello taşıdı. Bunu kimse tek başına yapamazdı."

Gölge serin ve geniş bir alana yayılınca savananın her yerinden hayvanlar geldi. Kuşlar dallara kondular, bir kaplumbağa kumlu çukurda dinlendi. "Ne rahat bir yer!" diye cıvıladılar. Pip, Gia ve Ello tozlu ama mutlu bir şekilde bir arada durdu. "Küçük Savana Kulübü'ne hoş geldiniz!" dediler. "Burada herkes hoş karşılanır."

O akşam üç arkadaş su çukurunun yanındaki gölgeli yerlerinde oturdu. Hava yumuşacıktı, gökyüzü pembeye ve altın rengine dönmüştü. "Küçük olmak, küçük yardım etmek demek değildir," dedi Ello, çim bileziğine dokunarak. "O kütükleri taşıdığım için gururluydum." Pip başını salladı. "Benim kazmam da orayı serinletti."

Gia mavi atkısını biraz daha sıkı sardı ve arkadaşlarına gülümseyerek baktı. "Herkesin verecek değerli bir şeyi vardır," dedi. "Pip'in patileri, benim uzun boynum, Ello'nun güçlü sırtı. İş paylaştığımızda dostluk büyür." Arkadaşlar serin gölgede birbirlerine sokuldu, yakındaki suyun yumuşak şıptısını dinlediler.

Böylece Küçük Savana Kulübü her gün su çukurunun yanında buluştu. Yeni arkadaşlar katıldı ve her biri yardım etmenin bir yolunu buldu. Kimi kazdı, kimi uzandı, kimi taşıdı. Pip, Gia ve Ello hep aynı şeyi söyledi: "Her arkadaşın bir armağanı vardır. İşi paylaşın, gölge herkes için daha da büyüsün."